

BSN en EPD, grote operaties

De invoering van de OV-chipkaart en het rekeningrijden blijken grote complexe operaties die meer tijd kosten dan verwacht. Terwijl of iemand van a naar b gaat mij toch aanzienlijk minder ingewikkeld lijkt dan de gang van de patiënt door de zorg met de vele daarbij betrokken disciplines. En in de zorg gaat het voorts om gezondheidsgegevens die aan het hoogste beveiligingsniveau dienen te voldoen.

Merkwaardig dan de haast waarmee het BSN in de zorg is ingevoerd en die achter het landelijk EPD wordt gezet. De verklaring is waarschijnlijk dat de overheid er hier niet alleen voor staat maar de lasten en verantwoordelijkheid deels op het veld denkt te kunnen afwentelen. Onder andere de Nieuwsbrief 'Invoering burgerservicenummer' van GGD Nederland¹ laat onthutsend zien waar dat bij de invoering van het BSN toe leidde. Genoemd worden enorme wachttijden voor het UZI-register, in strijd met officiële beweringen van het tegendeel; een helpdesk die er minder verstand van heeft dan de vragenstellers; het niet kunnen garanderen dat certificaten en paslezers werken onder de moderne ICT-architectuur. Dit door de overheid verplichte systeem was daarvoor niet gevalideerd. De overheid was in gebreke gebleven om een grote operatie goed voor te bereiden. Maar ja, de consequenties liggen nu nagenoeg geheel bij het veld.

Ondertussen controleert het CBP de naleving van NEN Norm 7510 in zorginstellingen. In een aantal gevallen is recent een last onder dwangsom opgelegd.² NEN Norm 7510 vereist gevalideerde systemen of ten minste een risicoanalyse waar dat nog niet het geval is. Dat is wat mij betreft de les voor het EPD, waar ik op zich niet tegen ben. Bij de behandeling in de Tweede Kamer is het wetsontwerp sterk verbeterd.³ Mogelijk is men daarbij zelfs doorgeschoten. Als arts zou ik niet graag het EPD willen gebruiken nu ik niet kan zien of relevante gegevens *gedeeltelijk* zijn vernietigd. Wat is dan nog het nut? Over de technische veiligheid ben ik nog minder gerust. Net als bij het BSN legt de voortvarende overheid de risico's van onvoldoende aansluiting van de opgelegde systemen op de bestaande, gevalideerde ICT-architectuur bij het veld. Onlangs eiste het CBP een audit om te beoordelen of de gepseudonimiseerde wachtlijstgegevens van het Cvz aldaar inderdaad niet herleidbaar zijn.⁴ Dat is de weg om te gaan voor landelijke systemen, natuurlijk voorafgaande aan de invoering. Voorts over de hele keten en van elke stap daarin, dus met name of wat de overheid beschikbaar stelt of oplegt, inderdaad haalbaar en veilig is gezien de huidige werkprocessen en technische mogelijkheden. Openbaarheid en onafhankelijkheid van de audit voorkomt 'newspeak'⁵ zoals wij te veel in Kamerstukken zien. Aldus komt de verantwoordelijkheid te liggen waar deze hoort, namelijk bij de minister die het EPD in gang heeft gezet. Wellicht leidt dat tot vertraging. Dat moet dan maar. Deze grote operatie is daarin niet uniek.

E.-B. van Veen

1. Utrecht april 2009.

2. Zie de nieuwsberichten van het CBP van 9 juni 2009, <www.cbpweb.nl>.

3. Kamerstukken 2007/08-2008/09, 31 466.

4. Zie nieuwsbericht CBP van 16 juni 2009.

5. G. Orwell, 1984, diverse uitgaven.